

DER HØRTE HVERKEN HAMMER ELLER MEJSEL

"Ved bygningen af templet brugte man færdige sten fra stenbruddet; der hørtes hverken hammer eller mejsel eller noget andet jernredskab i templet, mens det blev bygget." (1.Kongebog 6:7)

Det var et fantastisk byggeprojekt – konstruktionen af en af oldtidsverdenens smukkeste bygninger. Salomons tempel blev stort set bygget med ubegrænsede ressourcer og efter samme planmønster som tabernaklet, der var det telt, som i mere end 500 år dannede centrum for Israels stammers tilbedelse af Gud. Eftersom den nye tempelbygning skulle erstatte en 500 år gammel institution, så skulle den være prægtig – og det var den.

Men Gud var ikke kun interesseret i slutresultatet. Han sagde ikke til Salomon, "Jeg er ligeglad med, hvordan du bygger det her; bare det bliver stortslået." I stedet var Gud præcis lige så interesseret i konstruktionens proces, som Han var i selve det endelige produkt. Han ville have, at templet skulle bygges på en helt bestemt måde, og Salomon adlød Gud både hvad angik processen og produktet.

Dette er et vigtigt princip i Guds arbejde. Sommetider bliver Guds tjenere så optaget af at nå det endelige mål, at de tror, at ethvert middel vil retfærdiggøre et godt resultat. Dette princip fra bygningen af templet er en god advarsel imod den ukorrekte ide om, at Gud skulle være mere interesseret i produktet af vores tjeneste end i selve processen.

Således læser vi, at "*der hørtes hverken hammer eller mejsel eller noget andet jernredskab i templet, mens det blev bygget.*" Dette betyder i al sin enkelhed, at de sten, templet blev bygget med, alle blev hugget til og forberedt et helt andet sted. På selve templets byggegrund skulle stenene bare sættes sammen og færdigmonteres. De blev formet ét sted og arrangeret et andet, ved deres endelige hvilested.

Dette vidner om, hvordan Gud ønsker sit arbejde udført. Templet skulle bygges med menneskelig arbejdskraft. Gud ønskede ikke at sende en hær af engle ned for at bygge templet. Men Salomon ville ikke have lyden af menneskers arbejde til at dominere ved templets byggegrund. Han ønskede at kommunikere, så meget det var muligt, at templet var Guds og ikke menneskets værk. Dette betyder, at vi bør gøre, hvad vi kan for at pege folk videre til Gud og ikke direkte til Hans tjenere. Det er ikke let at gøre i en kultur, der er domineret af superstjerner og berømmhedens kultstatus, men den kristne leder har et særligt ansvar til at svømme mod den kulturelle strøm.

Dette vidner om, hvordan Gud arbejder i sit folk. Ganske ofte finder det største arbejde i Guds rige sted på stille vis. Men templets byggegrund var kun stille, fordi der var en masse støj og ihærdigt arbejde ved stenbruddet. Når det åndelige miljø virker lydløst, kan det være let at tro, at Gud ikke har ret meget arbejde i gang, men det kan sagtens være en forkert konklusion at drage. Guds arbejde kan stadig være særdeles aktivt og effektivt, men bare finde sted i et skjult sted. Vi må ikke være for hurtige til at sætte os selv som dommer over, hvor Gud arbejder og ikke arbejder.

Dette vidner om Guds arbejde i kirken. Han former og skærer os til her for at forberede os til en plads i himlen. Jesus sagde, at Han tog væk for at forberede et sted for os; men det er også sandt, at Han forbereder os på det sted. Som den gamle kommentator Adam Clarke skrev, "Menneskets sjæle skal forberedes her til det velsignelsesnes sted... Der er der ingen prædiken, formaning, omvendelse, tårer, gråd eller bønner; stenene må alle formes og tilpasses her, før de tager deres plads i det Nye Jerusalem."

En mand, der befandt sig midt i en masse smertefulde prøvelser, gik en tur i sit nabolag og så en flok håndværkere i gang med at bygge en ny kirke. Han stoppede op og betragtede stenhuggeren bruge en masse tid på en stenblok, men manden kunne ikke umiddelbart se, hvor den skulle passe ind henne, eftersom kirkens facade så ud til at være færdig. Han så, hvordan stenhuggeren forsigtigt og metodisk arbejdede med langsomt at forme blokken efter et præcist mønster. Til sidst spurgte han ham, "Hvorfor bruger du så meget tid på at hakke og forme den blok?" Stenhuggeren pegede op mod toppen af det næsten færdige kirketårn og sagde, "Jeg former den, så den vil passe ind deroppe." Manden, som var midt i de mange prøvelser, vidste, at det var Guds besked til ham: han var ved at blive formet hernede, så han ville passe ind oppe i himlen.

I himlen vil ingen hammer eller mejsel kunne høres, for der er arbejdet fuldendt. Og du være sikker på, at Gud ved, hvad Han gør, når Han lige nu er i færd med at skære dig til og forme dit liv.